

PANORAMA DES DEL PONT

d'Arthur Miller

DIRECCIÓ DE

Sílvia Munt

*Laura Conejero
David Selvas Jansana
Laura Gaja*

*Eduard Buch
Jan D. Casablanca
Nil Cardoner*

Una producció de:
Bitò

Amb la col·laboració de
 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

SINOPSI

Sílvia Munt dirigeix el text imprescindible d'Arthur Miller

Panorama des del pont retrata una comunitat d'immigrants a Brooklyn on les lleis no escrites de l'honor, la lleialtat i la masculinitat sostenen un equilibri fràgil. És 1955, deu anys després del final de la Segona Guerra Mundial, i la immigració il·legal és una realitat generalitzada als Estats Units. Eddie Carbone, treballador d'origen italià, viu amb la seva dona i la seva neboda a qui estima amb una intensitat que no sap ni vol reconèixer.

L'arribada d'uns parents il·legals farà aflorar un desig ocult que es convertirà en el detonant de la tragèdia: una situació insostenible que el superarà i el durà a traïr la família i a trencar la llei de silenci establerta entre els treballadors, majoritàriament immigrants, del port de Nova York.

Sílvia Munt dirigeix aquest clàssic d'Arthur Miller, autor que dissectiona el nucli patològic de l'ésser humà i mostra com l'amor pot transformar-se en possessió i el desig en violència. Una obra d'una vigència punyent que revela allò que s'amaga sota l'evident i posa en qüestió les estructures de poder que encara avui condicionen les nostres relacions.

FITXA ARTÍSTICA

Autoria: **Arthur Miller**

Direcció i dramaturgia: **Sílvia Munt**

Traducció: **Joan Sellent**

Repartiment

David Selvas Jansana

Laura Conejero

Laura Gaja

Eduard Buch

Nil Cardoner

Jan D. Casablanca

Escenografia: **Laura Clos “Closca”**

Vestuari: **Carlota Ricart**

Il·luminació: **Bernat Jansà**

Espai sonor: **Orestes Gas**

Caracterització: **Micaela Pimentel**

Cap tècnic: **AP7 projectes tècnics - Enric Alarcon**

Tècnic de llums: **Lucas Ser**

Tècnic de so: **Bernat Villà**

Construcció d'escenografia: **Kike Blanco**

Assessorament d'acció: **Genís Lama**

Assessorament de ball: **Anna Cerveró**

Ajudant de direcció: **Tània Banús**

Regidoria: **Rita Capella**

Comunicació: **Bea Moyano i Mariona Gómez**

Fotografia promocional: **Kiku Piñol**

Fotografia d'escena i fotografia d'assaig: **David Ruano**

Disseny imatge: **Queralt Guinart / Kiku Piñol**

Disseny gràfic: **Queralt Guinart**

Video promocional: **Gusto Audiovisuals**

Producció executiva: **Macarena García**

Cap de producció: **Blanca Arderiu**

Direcció de producció: **Josep Domenech**

Agraïments: **Teatre Municipal de Canet**

Una producció de: **Bitò**

Amb el suport de: **l'Institut Català d'Empreses Culturals de la Generalitat de Catalunya**

NOTA DE LA DIRECTORA

Sempre he estat enamorada d'aquesta obra.

Sempre hi torno perquè crec sincerament que és eterna. Perquè Arthur Miller és el mestre que ens recorda qui som i com som. Perquè quan creus que tot està explicat, ell sempre estreny una mica més, i encara una mica més, perquè acabi sortint tota la veritat que hi ha darrera del complex comportament humà, darrera de les inevitables ferides que arrosseguem, on s'amaga la inquietant vulnerabilitat dels homes i les dones.

Aquesta obra escaneja sense pietat el nucli patològic del ésser humà i ens ensenya com el mal i el bé estan freqüent a freqüent. Com l'amor es pot convertir en desig, com el desig pot convertir a un home amb una bestia irracional, com la supremacia dels comportaments masculins, circula per les venes i forma part del seu ADN d'una manera irremeiable; també ara, també avui, el món s'està esquarterant per aquest motiu. No volen, no poden, entendre que allò que els hi han inculcat durant tants anys, amb perversa insistència, no és veritat. No volen ser desposseïts del poder atorgat per el fet de ser home i haver arribat abans a un país que creuen que és el seu.

Tots els personatges són estimables, humans, estan carregats de bones intencions, hi ha una sexualitat que flota durant tota l'obra, inevitablement, amb tot el seu poderós aroma, un desig que pot amb tot i que poc a poc s'anirà convertint en el detonant dolorós de la tragèdia. Com diu Miller, Eddie (el nostre protagonista) “és un ser humà d'una puresa perversa”, una puresa que no és res més que el error ancestral de creure que els teus instints més irracionals manipulats durant segles, són la veritat.

És una obra d'una vigència rabiosa, on la implicació dels actors ha de ser absoluta, perquè hem d'explicar allò que està per sota de lo obvi, allò que tots podem tenir i no volem veure. És també malauradament el que està passant en aquest món que involuciona vertiginosament, i que encara ara, segueix doblegant-se a la força del poder heteropatriarcal més mesquí i irracional.

Sílvia Munt

Arthur Miller

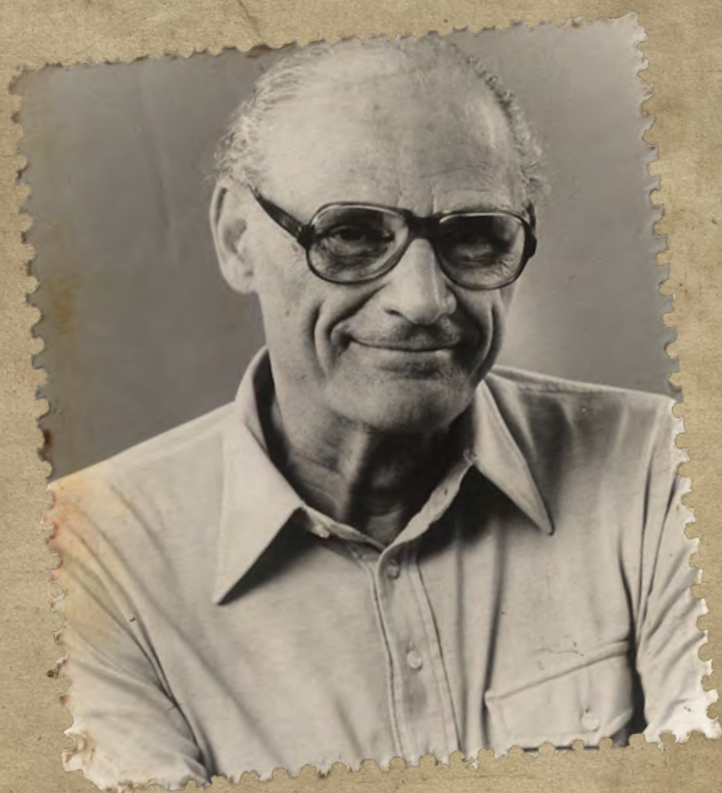
Arthur Miller està considerat un dels grans dramaturgs nord-americans del segle XX. Autor d'obres emblemàtiques com *Mort d'un viatjant* i *Les bruixes de Salem*, va obtenir el Premi Pulitzer de Teatre el 1949 per *Mort d'un viatjant*, una de les peces fonamentals del teatre nord-americà contemporani.

El dramaturg nord-americà va destacar pel seu compromís social i pel seu esperit crític. La seva obra combina la consciència social amb una profunda exploració de la vida interior dels personatges, i sovint qüestiona els mites de l'èxit, la responsabilitat individual i les contradiccions de la societat nord-americana. Durant els anys del maccarthisme, Miller va ser investigat pel Comitè d'Activitats Antiamericanes i es va negar a delatar altres persones, fet que reforçà la seva imatge d'autor compromès i incòmode per al poder.

Nascut a Nova York el 1915, en una família jueva d'origen polonès vinculada al negoci de la confecció, Miller va viure de prop l'impacte de la Gran Depressió, que va arruïnar econòmicament la seva família. Aquesta experiència marcaria profundament la seva mirada sobre la fragilitat del somni americà.

Amb *Tots eren fills meus* (1947) va obtenir el reconeixement de la crítica i va consolidar la seva trajectòria teatral. Dos anys més tard, *Mort d'un viatjant* li va donar projecció internacional i va guanyar el Pulitzer de Teatre, el Premi del Cercle de Crítics de Nova York i diversos premis Tony. Altres títols destacats de la seva obra són *Les bruixes de Salem* (1953), *Panorama des del pont* (1955), *Després de la caiguda* (1964) i el guió cinematogràfic de *Vides rebels* (1961).

Entre altres reconeixements, va rebre la Medalla d'Or de l'American Academy of Arts and Letters en la categoria de drama, el Kennedy Center Honor, el Praemium Imperiale i el Premi Príncep d'Astúries de les Lletres. El 2015 es va commemorar arreu del món el centenari del seu naixement.

Sílvia Munt

Sílvia Munt és actriu, directora de cinema, teatre i televisió, i guionista nascuda a Barcelona el 1957.

En el món del teatre, Sílvia Munt ha desenvolupat una sòlida trajectòria com a directora, firmant la direcció de muntatges com *El preu*, nominada als Premis Max, *Les noies de Mossbank Road*, nominada als premis de la Crítica, *La resposta*, *Dogville*, *Casa de nines*, *20 anys després*, *Eva contra Eva*, *Les irresponsables*, o *Les mans entre d'altres*.

En el món del cinema també ha consolidat una sòlida carrera professional. Com a actriu, va obtenir el premi Goya a la millor interpretació femenina protagonista per *Alas de mariposa*, de Juanma Bajo Ulloa. Ha treballat amb directors com José Luis Cuerda (*Pares y nones*, 1982), Fernando Trueba (*Sal gorda*, 1983), Ventura Pons (*El perquè de tot plegat*, 1994), Vicente Aranda (*La pasión turca*, 1994), Manuel Gutiérrez Aragón (*El rey del río*, 1994), Montxo Armendáriz (*Secretos del corazón*, 1996), Judith Colell (*El dominio de los sentidos*, 1996, i *53 días de invierno*, 2006), Jordi Cadena (*Els papers d'Aspern*, 1990, i *Nexo*, 1993) i Roger Gual (*Remake*, 2006), entre molts d'altres.

Més endavant va orientar progressivament la seva trajectòria cap a la direcció, tant en cinema com en televisió, documental i teatre. L'èxit del curt documental *Lalia* (2000), amb el qual va obtenir el seu segon Premi Goya i guardons al festivals de Locarno, Nanterre, Roma o Creteil, va marcar l'inici d'una carrera en la direcció que ha donat títols tan destacats com *Las buenas compañías* (2023), reconeguda amb el Premi del Jurat Jove del Festival de Màlaga i el Primer Premi del Festival de Cinema i Drets Humans de Sant Sebastià; *La granja del pas* (2015), distingida amb el Premi al Millor Documental a la SEMINCI o el Premi Primed de la Mediterrània; *Pretextos* (2008), guardonada amb el Premi a la Millor direcció al Festival de Màlaga i seleccionada a Karlovy Vary; i *Elena Dimitrievna Diakonova. Gala* (2003), que va rebre el Premi especial del Jurat al Festival Opera Prima de Tudela i el Premi al Millor Documental del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya.

En televisió, ha dirigit diverses pel·lícules i minisèries, sovint també com a guionista. Entre aquests treballs hi ha l'adaptació de *Vida privada*, de Josep Maria de Sagarra, que va ser reconeguda als Premis Gaudí. El 2026 va rebre el Gaudí d'Honor Miquel Porter en reconeixement a la seva trajectòria.

David Selvas Jansana

Nascut a Santa Perpètua de Mogoda l'any 1971, el 2005 es va iniciar com a director amb *El virus*, de Richard Strand, i *Who is P?*, un assaig obert sobre Pier Paolo Paolini que es va presentar a l'Espai Lliure el 2006.

En els últims anys ha dirigit *Els fills*, de Lucy Kirkwood, *Perfectes desconeguts* de Paolo Genovese, *Les bàrbares*, de Lucía Carballal; *El misantrop*, de Molière; *Tots eren fills meus*, d'Arthur Miller; *Romeu i Julieta*, de William Shakespeare; *T'estimo si he begut*, d'Empar Moliner; *Àngels a Àmerica*, de Tony Kushner; *Aquella nit*, de David Greig i Gordon McIntyre; *La importància de ser Frank*, d'Oscar Wilde; *Considering Matthew Shepard*, de C. Hella Johnson; *Vides privades*, de Noël Coward, codirigida amb Norbert Martínez; *Don Joan*, de Molière; *L'onzena plaga*, de Victoria Szpunberg, i *Timó d'Atenes*, de William Shakespeare.

Com a actor destaca la seva participació a *L'autora*, amb direcció d'Anna Serrano, *La gavina*, d'Anton Txèkhov, dirigida per Julio Manrique; *Love, Love, Love*, de Mike Bartlet, dirigida per Julio Manrique; *La resposta*, de Brian Friel, dirigida per Sílvia Munt; *Les tres germanes*, d'Anton Txèkhov, dirigida per Lluís Pasqual; *Una altra pel·lícula*, de David Mamet, dirigida per Julio Manrique; *La treva*, de Donald Margulies, dirigida per Julio Manrique; *De Damasc a Idomeni: la meva il·lusió és canviar la història* (dixit), de Victoria Szpunberg, dirigida per Àlex Rigola; *El rei Lear*, de William Shakespeare, dirigida per Lluís Pasqual, i *Terra de ningú*, de Harold Pinter, dirigida per Xavier Albertí.

En cinema i televisió va debutar el 1996 amb *Nissaga de poder*, i des de llavors no ha parat de treballar.

Destaquen la seva participació recent en les sèries *La Riera*, *Les molèsties* i *El dia de mañana*, en el telefilm *De la ley a la ley* i en les pel·lícules *Parenostre*, de Manuel Hueriga, i *Contratiempo*, d'Oriol Paulo.

Laura Conejero

Laura Conejero és una actriu barcelonina amb un llarg currículum teatral i diversos reconeixements d'interpretació.

De la seva trajectòria escènica destaquen *Ai! La misèria ens farà feliços*, de Gabriel Calderón, *Un déu salvatge*, de Yasmina Reza, amb direcció de Pere Arquillué; *El zoo de vidre*, de Tennessee Williams, dirigida per Martina Cabanas; *Terra baixa* (reconstrucció d'un crim), d'Àngel Guimerà, dirigida per Carme Portaceli; *Desig*, de Josep Maria Benet i Jornet, dirigida per Sílvia Munt; *Sota la neu*, escrita i dirigida per Anna Llopart; *Monroe-Lamarr*, de Carles Batlle, dirigida per Sergi Belbel; *Una història real*, escrita i dirigida per Pau Miró; *La importància de ser Frank*, d'Oscar Wilde, dirigida per David Selvas, per la qual va guanyar el Premi Butaca a la millor actriu de repartiment; *L'ànec salvatge*, d'Henrik Ibsen, dirigida per Julio Manrique; *La fortuna de Sílvia*, de Josep Maria de Sagarra, dirigida per Jordi Prat; *El rei Lear*, de William Shakespeare, dirigida per Lluís Pasqual; *Els feréstecs*, de Carlo Goldoni, dirigida per Lluís Pasqual; *Petits crims conjugals*, d'Éric-Emmanuel Schmitt, dirigida per Xicu Masó; *El llibertí*, d'Éric-Emmanuel Schmitt, amb direcció de Joan Lluís Bozzo; *Les falses confidències*, de Pierre de Marivaux, dirigida per Sergi Belbel, i *Les tres germanes*, d'Anton Txèkhov, dirigida per Ariel García Valdés, entre d'altres.

En cinema ha participat en llargmetratges com *Escanyapobres* (Ibai Abad, 2024), *Un cel de plom* (Miquel Romans, 2023), *El mestre que va prometre el mar* (Patrícia Font, 2023), *Berenàveu a les fosques* (Sílvia Quer i Abigail Schaaff, 2021), *Bullying* (Josetxo San Mateo, 2009), *Eloïse* (Jesús Garay, 2009), *Febrer* (Sílvia Quer, 2004), *Dones* (Judith Colell, 2000), *Carícies* (Ventura Pons, 1998), i *El amor perjudica seriamente la salud* (Manuel Gómez Pereira, 1996), entre d'altres.

En televisió ha participat en sèries com *Los herederos de la tierra* (Netflix, 2022), *Barcelona, ciutat neutral* (TV3, 2011), *La riera* (TV3, 2010), *Infidels* (TV3, 2009), *Sitges* (TV3, 1996) i *Poblenou* (TV3, 1994).

Laura Gaja

Laura Gaja és una actriu barcelonina formada a l'Institut del Teatre de Barcelona i a l'Estudi Laura Jou, així com curos amb professionals com Ivan Morales o Lucas Condró. També compta amb formació en música —piano, saxo i llenguatge musical— i en dansa clàssica i moderna.

De la seva trajectòria teatral destaquen *Cap altre amor*, dirigida per Pablo Messiez al Teatre Estudi (2026); *55 metres quadrats*, d'Ivana Vukovi, dirigida per Helena Petkovi al Teatre Nacional de Catalunya (2025) i *La festa*, dirigida per Ricard Soler al Teatre Nacional de Catalunya (2024).

En televisió ha participat en *La última noche*, dirigida per Oriol Paulo per a Acanalado Studio i Netflix, i en la sèrie *Com si fos ahir*, de TV3.

En cinema ha treballat en llargmetratges com *Les culpables*, dirigida per Marta Duran; *Los pequeños amores*, dirigida per Celia Rico; *El maestro que prometió el mar*, amb direcció de Patricia Font, i *Teoria dels cossos*, dirigida per JR Armadàs Monclús.

Jan D. Casablancas

Jan D. Casablancas és un actor de Sabadell graduat a l'Institut del Teatre de Barcelona, on ha finalitzat el Grau en Arts Escèniques en l'especialitat d'interpretació de text.

En la seva trajectòria teatral recent destaquen *Contra Antígona*, de Sòfocles, dirigida i adaptada per Andrea Jiménez al Teatre Lliure, *La corona d'espines*, de Josep Maria de Sagarra, dirigida per Xavier Albertí al Teatre Nacional de Catalunya; *L'aranya*, d'Àngel Guimerà, dirigida i adaptada per Jordi Prat i Coll, en una producció també del Teatre Nacional de Catalunya; la lectura dramatitzada d'*El be i la balena*, d'Ahmed Ghazali, dirigida per Victoria Szpunberg a la *Sala Beckett* i *Els criminals*, de Ferdinand Bruckner, també dirigida per Jordi Prat i Coll al Teatre Nacional de Catalunya.

Al llarg de la seva formació, tant a l'ESAD com en cursos complementaris, ha treballat amb directors i professionals com Pablo Messiez, Victoria Szpunberg, Ivan Morales, Mireia Juárez, Geoff Colman i Esteve Rovira. També compta amb experiència com a professor de teatre per a joves i adults, i amb formació en cant com a baríton.

Aquesta temporada ha entrat a formar part del repartiment de la sèrie diària de Tv3, *Com si fos ahir*.

Nil Cardoner

Nil Cardoner és actor amb una àmplia trajectòria en cinema, televisió i teatre. Es va formar en interpretació a l'Estudi Laura Jou de Barcelona, també a l'ESCAC, i ha continuat la seva formació amb professionals com Ivan Morales i Oskar Luko.

En televisió ha participat en sèries com *Com si fos ahir*, de TV3; *Alma*, de Netflix; *Les de l'hoquei*, de TV3 i Netflix; *Polònia i Crackòvia*, de TV3; *Polseres vermelles*, *Infidels* i *Zoo*, entre d'altres.

En cinema ha treballat en llargmetratges com *Loco por ella*, dirigida per Dani de la Orden; *Tocats pel foc*, de Santiago Lapeira; *Seve the Movie*; de John-Paul Davidson; *Mil cretins*, de Ventura Pons; *Fènix 11-23*, de Joel Joan i Sergi Lara, per la qual va ser nominat al Premi Gaudí al millor actor protagonista; *Negro Buenos Aires*, de Ramon Térmens, i *L'estació de l'oblit*, de Christian Molina.

De la seva trajectòria teatral destaquen *El mestre i Margarita*, dirigida per Àlex Rigola al Teatre Lliure; *La gavina*, dirigida per Julio Manrique; *Tot el que passarà a partir d'ara*, dirigida per Glòria Balañà; *Qui estigui lliure*, dirigida per Xavi Buxeda; *Una història real*, dirigida per Pau Miró; *Be My Baby*, dirigida per Oriol Vila; *Victòria*, dirigida per Pau Miró; *Dinou*, dirigida per Carles Fernández Giua; *Les presidentes*, dirigida per Krystian Lupa, i *Coral romput*, dirigida per Joan Ollé.

També ha participat en curtmetratges com *Fugit*, de Marta Bayarri, i *En la azotea*, de Damià Serra, estrenat internacionalment a la Berlinale i nominat als Teddy Awards, als Premis Gaudí i als Premis Goya.

Eduard Buch

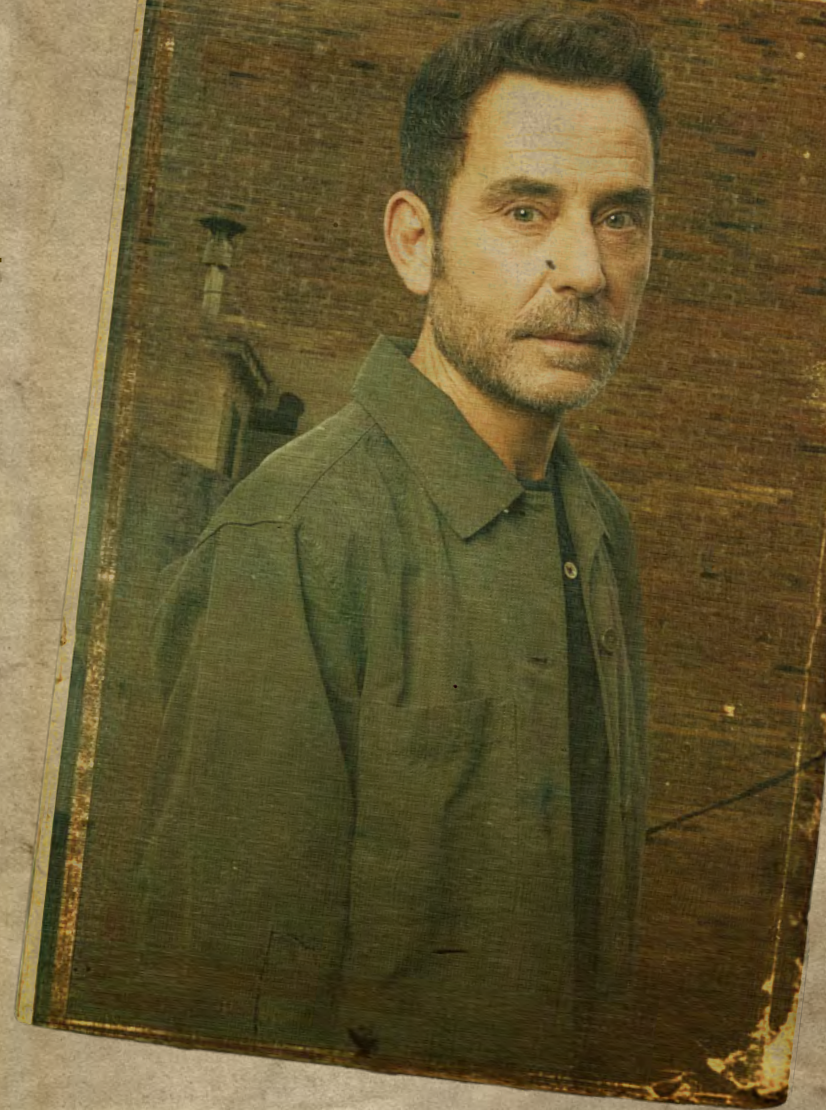
Eduard Buch és un actor gironí nascut l'any 1973.

Graduat en Art Dramàtic a l'Estudi Nancy Tuñón / Jordi Oliver de Barcelona l'any 2006, complementa la seva formació en diferents seminaris i cursos intensius on descobreix noves maneres de treballar: Will Keen i Maria Ache, Owen Horsley, Julio Manrique i Juan Carlos Corazza entre d'altres.

La seva carrera teatral va començar el 2011 al Teatre Capitol, amb la producció *The quarry man show*, dirigida per Pau Roca. Recentment l'hem pogut veure a *La Promesa* de Sílvia Navarro dirigida per Pau Roca, *Grand Canyon* de Sergi Pompermayer dirigida per Pere Arquillué (Teatre Villarroel, Festival Grec Barcelona 2025 i Gira 2026) i a *El Favor* de Susanna Garachana dirigida per Xavier Ricart (Teatre Goya, Barcelona 2024/25 i Gira 2025). També ha participat en els muntatges: *Tots eren fills meus* d'Arthur Miller dirigida per David Selvas (Teatre Lliure, Barcelona 2023), *Monopoli* de Mar Monegal (Sala Atrium, Barcelona 2021/22 i Gira 2022/23), *Instruccions per enterrar un pare* de Carmen Marfà (Sala Flyhard, Barcelona 2020/21), *Ovelles* de Carmen Marfà (Gira 2019/20), *Blues* de Sergi Pompermayer i direcció de Norbert Martínez (Sala Beckett, Barcelona 2019), *La resposta* de Brian Friel dirigida per Sílvia Munt (Teatre Goya, Festival Grec Barcelona 2018), *El bon pare* de David Plana (Teatre Borràs, Barcelona 2016), *L'última nit del món* de Llätzer Garcia (Sala Flyhard, Barcelona 2016), *Animals de companyia* d'Estel Solé (Teatre Capitol, Barcelona dues temporades 2015/2016 i gira internacional per centre Amèrica durant el 2014), *Elvis & Whitney* dirigida per Pau Roca (Teatre Poliorama, Barcelona 2013), *The Lonesome West* de Martin McDonagh i direcció de Pepa Fluvà (Versus Teatre, Barcelona 2012).

En cinema participa als films *Desmontando un elefante* d'Aitor Echeverría, *El fotógrafo de Mauthausen* de Mar Targarona i *Les Perseides* d'Albert Dexeus i Ànnia Gabarró. També ha participat en diferents curtmetratges dels que destaquen *Detalles* de Miki Esparbé, *Verano del 78* de Serapi Soler, *Con la boca cerrada* d'Anna Farré, *Flejos y reflejos* de Robert López i *Chat Noir* de Daniel Fibla Anselem.

En televisió actualment el podem veure a *Com si fos ahir* (TV3 2024-26). També ha participat en diferents sèries de les que destaquen *A muerte* (Atresmedia 2023) *La Mesías* (Movistar 2023) *Cites* (TV3 i Amazon 2023 i 2024) *L'última nit del karaoke* (TV3 i El Terrat 2021), *Drama* dirigida per Ginesta Gindal (El terrat i TVE 2020), *La Riera* (TV3 2012-15), *Cuéntame* (Grupo Ganga 2012), *Pelotas* (TVE 2010), *Hospital Central* (Tele5 2010) i *Los hombres de Paco* (Antena3 2008).

INFORMACIÓ GENERAL

A partir del
16 d'octubre de 2026

Horaris

De dimecres a divendres 19:30 h

Dissabtes: 17 h i 20 h

Diumenges: 18 h

Preus

A partir de 27€ (consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Goya – teatregoya.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

www.promentrada.com – 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marc Ortiz

93 309 75 38

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

Comparteix la teva experiència a les xarxes socials amb el hashtag #PanoramaDesDelPont i etiqueta a @Teatre_Goya

PATROCINADOR OFICIAL

EMPRESSES PATROCINADORES

MITJÀ DE COMUNICACIÓ

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

INSTITUCIONS

Finançat per

